
Og havde I givet mig Lov til at gro

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Og havde I givet mig Lov til at gro", i: *Mindeudgave Digte*, side: 27, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Og havde I givet mig Lov til at gro

Og havde I givet mig Lov til at gro
som det vildene Træ i Skoven,
lært mig at vandre i Bondesko
foroverbøjet bag Ploven,

eller at staa gennem Aar og Dag
paa Værksted og lime og høvle,
at klampe en Træsko for og bag
og flikke en Lap paa en Støvle,

saa havde jeg delt mine Fædres Tro
og gaaet en Kende i Kirke,
vel sagtens en Kende mere paa Kro
og ellers passet mit Virke,

men Tænkernes Syner og Digternes Ord,
alt det som Bøgerne rummer,
det havde ej naaet mit Hjertes Jord
og saaet saa bitter en Kummer.

Besyderligt nok, det skal være saa svært
fra Liv i det lave at skilles.
Nu fik I den evige Længsel mig lært,
men ikke, hvorledes den stilles.